

GLOSES

XVI

Per aquets móns de Déu, hi ha qui creu, qui suposa, qui diu i repeteix, que la paraula *artista* adjectivat a una dona, és sinònim d'un mot que amaga un baix fons d'immoralitat i desvergonyiment.

No diré que no, a vegades, però molt menys cauré en la estupidesa d'afirmar-ho resoludament.

Cert que l'ambient on aquestes dones despleguen les seves activitats i on guanyen el pa de cada dia, no sols el seu, sinó quasi sempre també el dels altres; cert que no és el més a posta per a oir i aprendre santes i recatades màximes i exemples veïladores de la integritat del seu cos i de la decència i puresa de les seves ànimes.

Cert que moltes d'elles, es comporten *excessivament* en els seus modals i maneres.

Cert que n'hi han d'altres, que aprofiten —a fora; aquí, no— l'avinentesa d'exhibir el seu *gènere*, per a mostrar, de pas, formes, línies i poses, gens en concordància amb l'art que pretenen conresar...

Però també és veritat, que n'hi ha moltes, i no úniques excepcions, que mantenen amb fermesa i dignitat, a despit de tota escomesa burda i grollera, el seu *rango d'artista* i de dona; que saben agermanar el gest picardiós i la rialleta irònica i significativa, amb les més elementals normes de compostura i honorabilitat; que saben encarnar en l'escenari el *tipus* que la frivolitat de l'art de les taules requereix o que el pensament de l'autor ha creat, i que es desprènen totalment d'aquell vel *pecaminós*, tant bon punt són dintre bastidors o reintegrades a la *nostra vida*.

I després, més que tot, caldria escatir, en la majoria de les vegades, si el comportament de les anomenades *artistes*, nom que hi ha qui diu per aquests móns de Déu, que amaga un baix fons d'immoralitat i desvergonyiment, si corre o no parelles amb el forçós interlocutor o persones amb que es veuen variada, momentàniament i tant sovint envoltades...

El sol no projectaria maiombra, si al seu davant nuvolots inoportuns no l'hi obliguessin.

MARIUS

Breus apunts

sobre l'Acumulador Almeida

Alguns amics m'han demanat quelques dades de l'acumulador del P. Almeida, i no essent-me possible complaure'ls, per altres raons perquè els articles i notes que han aparegut a la Prens són imprecisos i fins contradictoris, escric aquests breus apunts, basats en l'informació de la revista catalana «Ciència», per si els satisfai en el seu anhel i interessar als llegidors de MONTSENY.

Les principals característiques d'aquest acumulador són les següents:

La placa positiva està formada de grafit amb plata molt finament dividida, i la placa negativa, de zinc amalgamat. L'electròlit és de clorur de zinc barrejat amb bromur.

Sembla que podrà tenir moltes aplicacions industrials en el transcurs del temps, però, com diu la revista «Ciència», són molts els que qualifiquen la propaganda del Pare Almeida d'exagerada. Començant per l'afirmació de què l'electrificació d'una important xarxa ferroviària francesa havia estat suspesa a l'espera del resultat de les proves del nou acumulador, fins a la que atribueix a Herr Donath de l'acumulador -Fabrick A. G. les paraules de que l'aparell del P. Almeida constituïa una revolució, són molts els extrems que han estat desmentits autoritzadament i de la manera més categòrica.

Segons els resultats, sembla que el rendiment d'aquest acumulador no és del tot satisfactori, tal com esperava el P. Almeida, doncs és extremadament baix (48 %), superant-lo, per ara, els actuals acumuladors del tipus àcid (75 %); però el pitjor és encara les emanacions nocives que es remarquen en el temps de càrrega (brom i clor), i en aquest fet i molts d'altres, l'Acumulador-Fabrick A. G., fonamentà el seu desistiment d'ulteriors assaigs.

Tampoc han donat resultat els assaigs de la casa Schneider, de França.

I com diu la revista «Ciència», «a criteri de moltes persones sembla que el Pare Almeida ha assolit la construcció d'un nou tipus d'acumulador, damunt del qual, poden conjecturar-se, potser, esperances per a l'avenir; però que de moment dista molt d'ésser una troballa sensacional com ha volgut presentar-se en les campanyes de premsa i en les conferències del'autor.»

Esperem perxó que el P. Almeida no desistirà en els seus estudis, per així poder eliminar els inconvenients que, tant pel rendiment com per les emanacions nocives, fan impossible situar-lo en un terreny de possible aplicació pràctica.

J. DOMENECH